

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

K požadavku na řádné odůvodnění rozhodnutí u navýšení nedoplatku na místních poplatcích

Podle § 11 odst. 3 zákona č. [565/1990](#) Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místních poplatcích“) platí obecné pravidlo, podle kterého může obecní úřad včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků (dále jen „nedoplatek“) zvýšit až na trojnásobek. Podle tohoto ustanovení tak záleží na úvaze obecního úřadu jako správce poplatku,[1] zda nedoplatek navýší a jakou míru (výši) navýšení nedoplatku zvolí, přičemž je limitován pouze zmíněným trojnásobkem nedoplatku.

V praxi nastávají situace, ve kterých správce poplatku navýší nedoplatek v platebním výměru,[2] přičemž v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí uvede jen úvahy, které jej vedly ke stanovení výsledné míry navýšení nedoplatku. Jako nejčastější důvody jsou v odůvodnění rozhodnutí – zjednodušeně řečeno – uváděny skutečnosti spočívající v době prodlení s placením místního poplatku od splatnosti místního poplatku stanovené v obecně závazné vyhlášce, v četnosti těchto prodlení v posledních letech, v neplacení nedoplateků přes vydaný platební výměr v předchozích letech a ve výši nedoplatku. Tyto důvody jsou samozřejmě uváděny za situace, kdy v příslušné obecně závazné vyhlášce není zakotvena konkrétní míra navýšení. V těchto případech jsou totiž úvahy správce poplatku o míře navýšení limitovány, a to právě příslušnou obecně závaznou vyhláškou.[3]

Co si však správci poplatku ne vždy zcela uvědomují, je jejich povinnost odůvodnit nejen výslednou míru navýšení, ale také to, proč se rozhodli přistoupit k navýšení nedoplatku. Jak totiž vyplývá z výše citovaného § 11 odst. 3 zákona o místních poplatcích, z jeho první části, správce poplatku může, nikoliv „je povinen“ přistoupit k navýšení nedoplatku. Je tak právní úpravou ponecháno na uvážení správce poplatku, zda „řízení“ zahájí a provede.[4] Vzhledem k tomu, že se v dané situaci jedná o volné uvážení správce poplatku, je jeho povinností seznámit v rámci odůvodnění rozhodnutí poplatníka, kromě jiného, také s důvody, které jej vedly k přistoupení k navýšení nedoplatku.

Z uvedeného tedy vyplývá, že **správce poplatku má povinnost v rozhodnutí, kterým navyšuje nedoplatek, podrobně odůvodnit nejen to, proč se rozhodl přistoupit k navýšení nedoplatku, ale také, na základě jakých skutečností dospěl k výsledné míře navýšení tohoto nedoplatku.**[5]

K uvedenému považuji za vhodné dodat, že důležitost řádného odůvodnění rozhodnutí nespočívá jen v naplnění zákonných podmínek pro vyměření nedoplatku včetně jeho navýšení. Řádné odůvodnění rozhodnutí je důležité zejména pro poplatníka. Ten by se měl z rozhodnutí správce poplatku vždy dozvědět důvody, které vedly správce poplatku jak k vyměření nedoplatku, tak k přistoupení k navýšení nedoplatku a ke stanovení výsledné míry navýšení. Jedině z řádně odůvodněného rozhodnutí totiž může poplatník (a potažmo nadřízený orgán) zjistit, zda nedošlo k libovůli v rozhodování správce poplatku, ale k řádnému výkonu veřejné správy odpovídajícímu skutkovému stavu.

Mgr. Václav Těžký,
Krajský úřad Moravskoslezského kraje

-
- [1] Podle § 10 zákona č. [280/2009](#) Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, je správním orgánem (orgán obce – obecní úřad) správce daně. Vzhledem k tomu, že se pohybujeme v oblasti místních poplatků, je dle mého názoru příléhavé označení správce daně jako správce poplatku.
- [2] Podle § 11 odst. 1 zákona o místních poplatcích platí, že nebudou-li poplatky zaplacený poplatníkem včas nebo ve správné výši, vyměří mu obecní úřad poplatek platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.
- [3] Možnost stanovit konkrétní míru navýšení v obecně závazné vyhlášce výslovně potvrdil Ústavní soud - srov. náleží Ústavního soudu Pl. ÚS 9/10 ze dne 29. 6. 2010.
- [4] Shodný názor je zastáván také v judikatuře – srov. náleží Ústavního soudu Pl. ÚS 9/10 ze dne 29. 6. 2010, bod 20
- [5] Obdobný názor je zastáván také v judikatuře – srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Afs 168/2015 – 45 ze dne 3. 12. 2015

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Silná koruna: jaké dopady má posilující koruna na české firmy](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Aktuální judikatura k holdingovým strukturám](#)
- [Exkluzivita má svou cenu. NSS se vyjádřil k nájemnému mezi spojenými osobami](#)